

Infrastrukturplan – hvor er vi på vej hen?

Regeringens nye infrastrukturplan ligner en gave til danskerne. Den mangler imidlertid et langsigtet mål, og der mangler sammenhæng til andre sektorer. I fremtidens komplekse samfund er alle sektorer forbundne, og sektorkobling er almindeligt anerkendt som nøglen til den bedste og billigste grønne omstilling. Vi er med andre ord nødt til at opsætte et langsigtet mål for samfundet i 2050 og på baggrund heraf lægge planer for de enkelte sektorer og koblingen imellem dem. At lave en plan for transport uden at kende det overordnede, langsigtede billede svarer derfor til at starte med at lave taget, hvis man vil bygge et nyt hus.

Infrastrukturplanen efterlader da også en række uafklarede spørgsmål:

Hvor skal al den elektricitet, transportsektoren får brug for, komme fra? Vind og sol, ja, men hvor kommer strømmen fra, når det ikke blæser?

At fremføre elektricitet i de nødvendige mængder kræver en massiv udbygning af vores elnet. Hvem skal betale for det? Hvor mange år vil det tage at grave en stor del af vores veje op for nedlægning af nye elkabler, og hvor store bliver trængselsomkostningerne?

Hvorfor skal staten investere 500 mio kr på at opstille ladestandere langs det statslige vejnet? Det er en gave til de bedst stillede og øger derfor uligheden i samfundet. Og hvad med byerne? Det er ikke muligt at finde plads til tilstrækkeligt mange ladestandere i byerne. Hvad gør vi ved det? Vi kan ikke bare ignorere problemet.

Hvorfor har man end ikke overvejet at bruge brint som brændstof til biler, lastbiler og jernbaner? Det vil løse en masse problemer og være langt billigere for samfundet.

47 mia til nye vejprojekter giver kortere rejsetider, men al erfaring siger, at det også giver øget trafik og dermed øget CO₂-udledning. Giv kollektiv transport større vægt.

Og helt overordnet: En plan til 160 mia kr skal nødvendigvis levere væsentlige reduktioner i CO₂-udledningen. Planen er i bedste fald CO₂-neutral.

Hvis vi vil undgå fejlinvesteringer, må vi starte med at opstille en vision af samfundet i 2050 og så sikre, at alle investeringer peger frem mod denne vision. Det vil gøre det muligt at identificere de steder, hvor der er penge at spare ved sektorkobling, og vi kan sigte direkte mod de teknologier, der bliver fremherskende i 2050. Herefter kan vi lave detaljerede planer for de enkelte sektorer og deres indbyrdes sammenhæng. Lad os starte byggeriet med fundamentet og ydermurene. Så bliver det åbenlyst, hvordan vi skal lave taget.